

[Ellemann-Jensen]

eller flere, for så bliver der pludselig tale om en gruppe i bestyrelsen, en gruppe, der ikke besidder en majoritet, men som kan blive bragt i den situation, at den i et bestyrelsesarbejde vil komme til at fungere som en interessegruppe fremfor at optræde som et homogent element af bestyrelsen.

Vi kan ikke se, at forslaget, som det er formuleret her, vil fremme samarbejdet i bestyrelsesarbejdet. Vi kan ikke se, at det giver medarbejderne mere indflydelse – hvordan skulle 3 give større indflydelse end 2? – og vi kan ikke medvirke til det forslags gennemførelse.

Så er der forslaget om koncernrepræsentation, som vi jo også havde til behandling her i folketinget for et par år siden, og jeg skal afvise forslaget med den samme begrundelse som dengang. Det skaber nogle urimelige skævheder og konfliktmuligheder inden for en koncern. Samtidig vil det skabe en masse administrativt besvær, ikke mindst i de koncerner, hvor der optræder datterdatterselskaber.

Endelig er der den fjerde klump i ministerens forslag, og den går ud på at sikre den indsigt i koncernforhold, som ministeren også bruger til at begrunde forslaget om koncernrepræsentation med. Man kunne altså egentlig undgå forslaget om koncernrepræsentation med alle de svagheder, det har, og så i stedet for koncentrere sig om dette sidste forslag, nemlig moderselskabets oplysningspligt. Forslaget er ikke særlig præcist formuleret, men vi er da rede til at se positivt på, hvordan dets hensigter kan opfyldes. Det er til gengæld også det eneste i de foreliggende lovforslag, som venstre kan give en positiv behandling.

Dyremose (KF):

I forbindelse med de aktuelle økonomiske problemer taler regeringen i disse uger meget om behovet for en erhvervsvenlig politik. Det lyder selvsagt godt i konservative ører, at regeringen nu har forstået, at erhvervslivet skal have sådanne forhold, at det bliver muligt at producere og eksportere os ud af de økonomiske problemer. Indtil nu er regeringens talemåde imidlertid smuk teori, for i praksis er de lovforslag, vi i de seneste uger har fået til behandling i folketinget, udtryk

for, at regeringen fortsætter med at gøre livet vanskeligere for erhvervene.

Lad mig fra den seneste tid blot nævne forslaget vedrørende forbud mod forskuddt indkomstår, som er behandlet tidligere i dag, forslaget vedrørende begrænsning af overarbejde, som behandles senere i denne uge, og så de forslag, vi nu behandler, vedrørende ændring af aktieselskabslovgivningen og anpartsselskabsloven.

De forslag, som regeringen har fremsat, og de tilsvarende forslag om ændring af lovforslag nr. L 117 om banker og sparekasser er fremsendt af industriministeren med henblik på at opfylde den beslutning om medbestemmelse for lønmodtagere, som socialdemokratiet og først og fremmest de venstreorienterede støttepartier fik flertal for i folketinget den 21. december.

Lovforslagene har som hovedmål dels at gennemføre øget offentlig indsigt i aktie- og anpartsselskabers ejerforhold, dels at styrke og udbygge den i 1973 indførte medarbejderrepræsentation i selskabernes bestyrelse. Disse mål lyder i og for sig ret tilforladelige, men når man gennemarbejder forslagene, ser man, at der endnu en gang bliver tale om at påføre erhvervene en række administrative belastninger samt at påføre dem nogle offentlighedsregler, der vil skade den i forvejen alt for ringe investeringslyst og stille danske virksomheder dårligere end de virksomheder, man konkurrerer med i udlandet.

Hvad angår den øgede offentlige indsigt, foreslår regeringen, at aktie- og anpartsselskaber skal udarbejde en ny fortegnelse over de aktionærer eller anpartshavere, der ejer 5 pct. eller mere af stemmerettighederne i selskabet eller mindst 5 pct. af aktie- eller anpartskapitalen. Selv om der er forslag om visse minimumskapitalstørrelser, vil disse regler komme til at omfatte størsteparten af dansk erhvervsliv, og reglerne er meget mere vidtgående end det 6. selskabsdirektiv, der blev vedtaget af EFs Ministerråd i december 1979. EF-direktivet omfatter for det første kun det fåtal af selskaber, der er eller ønsker at blive børsnoteret, og disse selskaber skal offentliggøre oversigter over aktionærer, som har mindst 20 pct. af aktiekapitalen. EF-direktivet omfatter således de egentlige kapitalkoncentrationer, og dem er det rimeligt at der kommer en øget offentlig indsigt omkring. Men regeringens forslag her i dag om-